

L'honorable cec

Dc, 24/10/2018 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

La guarició del cec Bartimeu és l'episodi que llegim a l'evangeli d'aquest diumenge (Mc 10,46-52). Qui és aquest Bartimeu? Habitualment es sol imaginar que Bartimeu és un desgraciat pel fet de ser un pobre cec captaire, en llenguatge popular en diríem un "pringat". Aquesta és l'opinió més freqüent, però el text dóna pistes que permeten veure les coses d'una altra manera.

El primer que crida l'atenció és el significat del nom. Timeu significa honorable, altres traduccions diuen "preciós". Ni preciós ni honorable tenen res a veure amb la condició de "pringat". El nom es repeteix dues vegades senyal de la seva importància. "Bar" en hebreu és fill, per tant, "fill de Timeu". Bartimeu fill de Timeu pot semblar una redundància però no fa altra cosa que insistir en el significat del nom. El cec no és un qualsevol.

Està assegut. Els rabins, els mestres estan asseguts quan imparteixen els seus ensenyaments. Jesús s'asseu a la barca per instruir (Mc 4,1s) i ho fa per pronunciar el sermó sobre la fi (Mc 13,3); de fet, el cec es dirigirà a Jesús dient-li "Rabbouni" pensant que tots dos són del mateix ofici. Està al marge del camí, el matís és important perquè vol dir no compartir el camí de Jesús; al quedar-se al marge del camí s'ha quedat cec. Demana, indicació de que li manca alguna cosa. Bartimeu pot ser símbol d'aquell deixeble que, havent començat a seguir Jesús, s'ha separat, s'ha quedat al marge i ara vol recuperar la condició de seguidor de Jesús. Millor encara, podria ser un tipus de deixeble que, provinent del judaisme rabínic, s'adona que aquest no el pot satisfer i cerca en Jesús la clarividència.

La molta gent que acompanya Jesús juga en el relat un paper important. Molts ("polloí"), un nombre important però no tots, volen impedir que els senyals de socors arribin a Jesús. Són un obstacle, un entrebanc per accedir a Jesús. Els trobem també en l'episodi de la guarició del paralític (2,1-12), és la gent que s'interposa entre els que porten el malalt en la llitera i Jesús. Hi ha un altre grup, però, que sent la veu de Jesús que diu: "Crideu-lo" i s'adrecen al cec per acostar-lo a Jesús. Són personatges anònims, símbol de les comunitats cristianes capaces d'acostar persones cap a Jesús. La seva acció està descrita amb tres verbs indicativa de que l'accés a Jesús és el resultat d'una activitat continuada o processual. El primer que li diuen és "thársei", tingues ànim. És un primer anunci de que la situació en que es troba el cec comença a canviar. Segueix l'imperatiu "egeire", aixeca't al que el cec respondrà amb un salt, senyal de la disponibilitat a seguir Jesús. Finalment el grup li dirà: "phonei se", et crida. La crida de Jesús ve mediatitzada pel rol que exerceix la comunitat. És aquesta la que fa evident i entenedora la crida de Jesús.

El cec llença el mantell, símbol de la seva condició de mestre. Jesús li pregunta: Què vols que faci per tu? És la mateixa pregunta que fa a Jaume i Joan, els Zebedeus (10,36). La pregunta posa en relació els dos episodis. El cec s'adreça a Jesús dient-li "Rabbouni", una expressió que en el Nou Testament només torna a aparèixer en boca de Maria Magdalena quan reconeix Jesús ressuscitat (Jn 20,16). El terme, a diferència de "rabbi" que vol dir mestre que ensenya, aquí voldria dir: mestre que mana. El cec està demanant a Jesús que el curi. A diferència de Jaume i Joan que demanen llocs d'honor al costat de Jesús, la petició del cec és molt

diferent, demana la vista. Veure el que Jaume i Joan no saben veure, que el camí de Jesús porta a les antípodes del poder, la mort a la creu.

Diumenge 30 durant l'any. 28 d'Octubre de 2018